

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: J. K., narozen „X“,
bytem „X“,
zastoupen JUDr. Antonínem Foukalem, advokátem,
sídlem Heršpická 813/5, 639 00 Brno,

proti

žalovanému: Generální ředitel Vězeňské služby České republiky,
sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2018, č. j. VS-51619-18/ČJ-2018-80000L-PK,

takto:

- I. Rozhodnutí generálního ředitele Vězeňské služby České republiky ze dne 3. 12. 2018, č. j. VS-51619-18/ČJ-2018-80000L-PK, a rozhodnutí ředitele Vazební věznice Teplice ze dne 23. 3. 2018, č. j. VS-14315-3/ČJ-2018-801503, **se pro vady řízení zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného generálního ředitele Vězeňské služby České republiky ze dne 3. 12. 2018, č. j. VS-51619-18/ČJ-2018-80000L-PK, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí ředitele Vazební věznice Teplice (dále jen „ředitel vazební věznice“) ze dne 23. 3. 2018, č. j. VS-14315-3/ČJ-2018-801503. Tímto rozhodnutím ředitel vazební věznice žalobci nepřiznal jednorázové odškodnění podle § 105 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), neboť žalobce sice byl ze služebního poměru příslušníka Vězeňské služby České republiky propuštěn podle § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru, nikoli však v důsledku služebního úrazu. Žalobce se v žalobě současně domáhal toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí ředitele vazební věznice a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí ředitele vazební věznice, kterou spatřoval ve skutečnosti, že rozhodnutí byla vydána na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu a po nesprávném právním posouzení věci. Domníval se, že se služební funkcionáři nevypořádali s jeho návrhy na doplnění dokazování ohledně jeho zdravotního stavu před dopravní nehodou. Trval na tom, že žalovaný měl vzít v úvahu rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 6. 2. 2008, sp. zn. 21 Cdo 1508/2007, podle něhož se o vztah příčinné souvislosti mezi služebním úrazem a následkem jedná tehdy, vznikla-li škoda následkem služebního úrazu, přičemž služební úraz nemusí být jedinou příčinou vzniku škody, naopak stačí, pokud je jednou z příčin. Podle žalobce měl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí konfrontovat závěry znaleckého posudku s jeho tvrzeními a předloženými důkazy, ze kterých vyplývá, že před předmětným úrazem netrpěl žádnými zdravotními komplikacemi. Jako příslušník vězeňské služby se pravidelně podroboval lékařským prohlídkám, při nichž byl jeho zdravotní stav vždy hodnocen stupněm A, tedy bez komplikací. Žalobce se rovněž účastnil sportovních akcí pořádaných vězeňskou službou, neboť byl aktivním sportovcem (hrál tenis, fotbal, jezdil na kole). V současné době však žalobce pobírá invalidní důchod a je v péči ambulance bolesti Nemocnice Kyjov. Trval na tom, že služební funkcionáři se těmito skutečnostmi nezabývali, a zatížili tak svá rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Rovněž se domníval, že v napadeném rozhodnutí absentují úvahy, kterými se žalovaný při jeho vydání řídil. Podle žalobce byl postup žalovaného nestandardní, neboť mu v lednu 2015 přestal vyplácet dorovnání rozdílů mezi výší průměrného platu před dopravní nehodou a podporou v dočasné pracovní neschopnosti a vyvíjel nátlak na žalobcovu praktickou lékařku za účelem ukončení dočasné pracovní neschopnosti. Žalobce poznamenal, že vypracování znaleckého posudku MUDr. M. R., CSc., trvalo více než dvanáct měsíců, přičemž dalších sedm měsíců uplynulo, než žalovaný vydal napadené rozhodnutí. Žalobce dále odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 12. 2016, č. j. 22 Ad 91/2014-37, z něhož vyplývá, že pro určení či vyloučení příčinné souvislosti mezi služebním úrazem a škodou je v případě obecné choroby, která má být následkem služebního úrazu, rozhodující, zda služební úraz či jeho následky dovršily od určitého data neschopnost příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu dosavadní služby, a zda tedy z

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

hlediska nutnosti zanechat této služby (a s tím související ztrátou na služebním příjmu) byly příčinou důležitou, podstatnou a značnou.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Podrobně zrekapituloval dosavadní průběh správního řízení a uvedl, že z obsahu žalobcova odvolání nevyplývá, že by žalobce předložil relevantní a konkrétní návrhy na doplnění spisového materiálu. Vzhledem k tomu, že v průběhu odvolacího řízení se podařilo doplnit zdravotnickou dokumentaci žalobce, byl znalec MUDr. M. R., CSc., požádán o doplnění znaleckého posudku, přičemž setrval na svých závěrech, tedy že služební úraz žalobce není v příčinné souvislosti s jeho zdravotními obtížemi, jde pouze o časovou souvislost. Žalovaný trval na tom, že výsledky zdravotních prohlídek žalobce a jeho sportovní aktivity nikdy nezpochybňoval. V plném rozsahu odkázal na znalecký posudek, v němž byly podrobně rozebrány projevy žalobcova onemocnění. Žalovaný se domníval, že se dostatečně seznámil s judikaturou, na niž žalobce odkazoval. Trval na tom, že následky dopravní nehody se na žalobcově dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu podílely pouze okrajově a potíže by se u žalobce vyskytovaly i bez existence služebního úrazu, neboť již před služebním úrazem trpěl onemocněním krční páteře.

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

4. Žalobce v replice ze dne 2. 4. 2019 nesouhlasil s názorem žalovaného, že neexistuje příčinná souvislost mezi služebním úrazem a skončením služebního poměru, neboť ze služebního poměru byl propuštěn po předchozí lékařské prohlídce, na jejímž základě byla stanovena jeho zdravotní klasifikace D. Žalobce odmítl názor žalovaného, že před služebním úrazem u něho existoval bolestivý syndrom. Trval na tom, že po celou dobu výkonu služby byl zcela zdravotně způsobilý k výkonu služby a netrpěl žádnými zdravotními komplikacemi. Ze spisové dokumentace podle žalobce vyplývalo, že k rozvoji bolestivého syndromu páteře došlo právě po služebním úrazu, jak potvrdil i znalecký posudek MUDr. M. R., CSc.

Posouzení věci soudem

5. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během šedesátidenní lhůty od právní moci napadeného rozhodnutí ve smyslu § 196 odst. 1 zákona o služebním poměru. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a to z důvodu hned dvou druhů vad řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. Podle § 105 odst. 1 zákona o služebním poměru platí, že „[j]ednorázové odškodnění ve výši 230 000 Kč se poskytne příslušníkovi, jehož služební poměr skončil podle § 42 odst. 1 písm. h) v důsledku služebního úrazu nebo nemoci z povolání.“ Z § 42 odst. 1 písm. h) téhož zákona přitom vyplývá, že „[p]říslušník musí být propuštěn, jestliže podle lékařského posudku poskytovatele pracovnělékařských služeb dlouhodobě pozbyl zdravotní způsobilost k výkonu služby, s výjimkou zdravotních důvodů souvisejících s těhotenstvím.“
8. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žalobou napadené rozhodnutí přezkoumatelné, neboť k meritornímu přezkumu může soud přistoupit pouze v případě rozhodnutí, které je mimo jiné srozumitelné a dostatečně odůvodněné. Základním předpokladem poskytnutí efektivní soudní ochrany právům účastníků řízení je právě existence řádného odůvodnění všech částí výroku rozhodnutí správního orgánu. Pouze za těchto podmínek může účastník řízení v žalobě řádně formulovat své výhrady proti napadenému rozhodnutí (tzv. žalobní body).
9. K vadě řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud uvádí, že její podstata spočívá v nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro jeho nedostatečné zdůvodnění. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[z] odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní výši“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, všechny dostupné na www.nssoud.cz).
10. V projednávané věci žalobce setrvale popíral, že by v době před dopravní nehodou trpěl projevy bolestivého syndromu. Žalobce současně popsal, že v době před dopravní nehodou byl v rámci lékařských prohlídek jeho zdravotní stav vždy hodnocen stupněm A a žalobce byl rovněž aktivním sportovcem, který na sportovních akcích reprezentoval vazební věznici. Ředitel vazební věznice na argumentaci žalobce reagoval tím, že podle lékařských zpráv a znaleckého posudku měl žalobce zdravotní potíže již v době, která úrazu předcházela. Ke skutečnosti, že žalobcův zdravotní stav byl i přes zdravotní potíže v době před úrazem hodnocen při pravidelných lékařských prohlídkách stupněm A a že byl žalobce i přes údajné zdravotní potíže schopen reprezentovat vazební věznici na sportovních utkáních, neboť byl aktivním sportovcem, se však nijak nevyjádřil. Žalovaný pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí toto v žádném směru nedoplnil. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že žalovaný ve vyjádření k žalobě výslovně uvedl, že hodnocení žalobcova zdravotního stavu stupněm A a jeho sportovní aktivity ve správním řízení nepopíral, tudíž uvedené argumenty služebních funkcionářů (trvajících zdravotních potíže) neobstojí a lze konstatovat, že tito předmětné žalobcovo tvrzení nijak nevyvrátili. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to ani ve spojení s rozhodnutím ředitele vazební věznice, tedy není zřejmé, na základě jakých skutkových zjištění služební funkcionáři objasnili, že žalobce i přes trvajících zdravotních potíže v době před úrazem byl schopen se účastnit sportovních aktivit a reprezentovat vazební věznici, což nyní není, a že byl jeho zdravotní stav při pravidelných lékařských prohlídkách vždy hodnocen stupněm A, ačkoli byl propuštěn z důvodu, že při mimořádné lékařské prohlídce byl v době po úrazu jeho zdravotní stav hodnocen stupněm D. Nevypořádání předmětné odvolací námitky, resp.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nevysvětlení popsaných rozporů, podle názoru soudu způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

11. Soud se dále zabýval otázkou, zda žalovaný, potažmo ředitel vazební věznice, zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Služební funkcionáři vycházeli především ze znaleckého posudku MUDr. M. R., CSc., ze dne 21. 11. 2016, ev. č. „X“, a jeho dodatku, z něhož dovodili neexistenci příčinné souvislosti mezi služebním úrazem a skončením žalobcova služebního poměru. Pro přiznání jednorázového odškodnění musí být příslušník propuštěn v důsledku zhoršení nebo poškození svého zdravotního stavu, které mu brání v dalším výkonu služby a je v příčinné souvislosti s výkonem služby. Při aplikaci § 105 odst. 1 zákona o služebním poměru služební funkcionář předně zkoumá, zda existuje pravomocné rozhodnutí o skončení služebního poměru vydané podle § 42 odst. 1 písm. h) téhož zákona, a následně se zabývá otázkou, zda měly důvody propuštění původ ve výkonu služby. Rozhodnutím o skončení služebního poměru je služební funkcionář vázán jen ve vztahu k jeho výroku, tedy skutečnosti, že žalobce byl propuštěn ze služebního poměru z důvodu ztráty zdravotní způsobilosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 18. 1. 2017, č. j. 6 As 146/2016-26, dostupný na www.nssoud.cz).
12. Z obsahu správního spisu k tomu soud zjistil, že zahrnuje mimo jiné znalecký posudek MUDr. M. R., CSc., ze dne 21. 11. 2016, ev. č. „X“, a doplnění tohoto posudku ze dne 21. 9. 2018. V tomto doplnění znalec vyslovil, že úrazový děj nezhoršil nález degenerativního onemocnění skeletu krční, hrudní a bederní páteře. Znalec měl nově za prokázané, že žalobce před úrazem trpěl na bolestivé syndromy zad. Konstatoval, že úraz byl vyvolávajícím momentem vzniku subakutního bolestivého syndromu krční i hrudní páteře, přičemž bez úrazu by bolestivá porucha funkce krční páteře ve shodné časové souvislosti nenastala. Úraz nepředstavoval odbornou příčinu potíží a žalobcova současného dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Onemocnění krční páteře před úrazem a v době úrazu měl znalec za odborně prokázané.
13. Vycházejí z těchto zjištění má soud za to, že závěr žalovaného o neexistenci příčinné souvislosti mezi služebním úrazem a skončením žalobcova služebního poměru ze znaleckého posudku ve znění jeho doplnění nevyplývá. Znalec sice dospěl k závěru, že žalobce trpěl degenerativním onemocněním na obratlových tělech již před dopravní nehodou, zároveň však uvedl, že úraz (při dopravní nehodě) byl vyvolávajícím momentem vzniku subakutního bolestivého syndromu krční i hrudní páteře, přičemž bez úrazu by bolestivá porucha nenastala. Žalovaný tak pracoval s předmětným znaleckým posudkem selektivně, zaměřil se na skutečnost, že žalobce trpěl degenerativním onemocněním již v době před úrazem, aniž by se náležitě zabýval otázkou, zda služební poměr skončil v důsledku služebního úrazu, což bylo pro projednávanou věc klíčové (srov. znění § 105 odst. 1 zákona o služebním poměru). Vzhledem k tomu, že podle znalce by bolestivá porucha funkce krční páteře ve shodné časové souvislosti bez úrazu nenastala, předmětný posudek podle názoru soudu dostatečně nevyvrací možnost, že žalobcův služební poměr skončil v důsledku služebního úrazu, resp. že by bez toho úrazu mohl žalobcův služební poměr trvat déle (možná i dosud), když před služebním úrazem byla žalobcova zdravotní způsobilost vždy hodnocena stupněm A. Soud proto konstatuje, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spisu, což představuje vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

14. S ohledem na shora uvedené soud shledal žalobu důvodnou a podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušil. Toto ustanovení umožnilo soudu rozhodnout bez jednání, ačkoli žalobce jednání požadoval. Vzhledem k tomu, že vytýkanými nedostatky v podobě nedostatečného odůvodnění i nedostatečné opory rozhodnutí v obsahu správního spisu bylo stíženo i rozhodnutí ředitele vazební věznice, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. v zájmu zachování dvojinstančnosti a možnosti obrany v režimu správního řízení zrušil také toto rozhodnutí. Soud současně podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
15. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 15 342 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby, repliky – § 11 odst. 1 písm. d) AT], z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT] a z částky 2 142 Kč představující 21% DPH, kterou byl advokát podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z vyčíslené odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. února 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)